

[Anker Lau.]

til udlandets høje todsatser, som man på eksportsiden ikke har mulighed for at krybe over, og så må det vel være meningen, at man ved hjælp af told skal kunne få en sådan pris på hjemmemarkedet, at man bliver i stand til at sælge billigere på eksportmarkedet og derved krybe over toldmurene. Se, hvis man anlægger den betragtning på dumping, som man gør i GATT-forhandlingerne, nemlig den, at varerne ikke må sælges billigere ude end hjemme, kunne man være ondskabsfuld nok til at mene, at det, man i virkeligheden her tilsigter, er en slags dumping fra dansk side. I vore dage kan man dog vist ikke gøre sådan noget, uden at der reageres udefra, især når det drejer sig om et lille land med en stor udenrigshandel overfor de store kæmper. Jeg tror, man skal tage dette dumpingspørgsmål op på vesteuropæisk basis sammen med de kvantitative restriktioner, told og statshandel. Jeg mener, det hører hjemme og må løses på en virkelig vesteuropæisk basis på en eventuel kommende erhvervsøkonomisk konference på det højest mulige plan.

Jeg understreger med disse bemærkninger mindretallets stilling til ændringsforslagene. Vi kan altså deltage i afstemningen om ændringsforslaget til § 1 med delt afstemning, som jeg har anmodet den højtærede formand om, og jeg skal iøvrigt anbefale tingets ærede medlemmer at stemme for de underændringsforslag, som er stillet af mindretallet.

Weikop: Det er i sig selv betænkeligt at give love med meget udstrakte bemyndigelser. Når ikke ganske ekstraordinære forhold nødvendiggør det, bør man efter min opfattelse foretrække at give love, der siger, hvad man må, og hvad man ikke må. Dertil kommer, at bemyndigelseslove altid er meget vanskelige at administrere. Det viste sig jo meget tydeligt under og også nogle år efter krigen. Man kan godt sige, at nogle opnåede store fordele gennem vareforsyningsloven, mens andre ligefrem blev hindret eller i hvert fald i nogen grad hemmet i at drive virksomhed. Jeg skal minde om, at produktionstilladelser og importat- tester ofte kunne sammenlignes i værdi med guldrandede papirer. Selv den aller-

bedste administration kunne ikke hindre det, fordi det simpelthen var systemet, der var noget galt med. Derfor bør man, så snart det overhovedet er muligt, komme væk fra tilstande, hvor de erhvervsdrivende er afhængige af nådens sol, der skinner på nogle og ikke på andre.

Heroverfor vil måske nogle sige: ja, men sådanne tider er forbi — men det er de ikke. Det eksempel, det ærede medlem hr. Anker Lau fremdrog, og som har ført til, at hele udvalget stiller forslag om ændring af lovens § 10, stk. 4, viser med al ønskelig tydelighed, at det stadig er muligt administrativt at tage fra den ene og give til den anden. Man tog indførselsbevillinger fra nogle næringsdrivende og gav dem til ganske få, og så mente administrationen endog, at den omstændighed, at man tog importretten fra flere, ikke betød, at de, man fratog importretten, kunne påberåbe sig adgang til at gå til retten, fordi det var flere næringsdrivende, det gik ud over, og ikke en enkelt. En sådan fortolkning var også efter min opfattelse noget ejendommeligt. Man er da også enedes om at foreslå en ændring i lovbestemmelsen, sådan at hvis en eller flere bliver frataget en tidligere importret, så har vedkommende, det går ud over, nu en klar ret til at gå til domstolene. Dette lille, men talende eksempel synes jeg viser, hvor svært det er at administrere bemyndigelseslove, og viser, hvor svært det er for en minister at have ansvaret for administrationen, ganske simpelt fordi en minister selvsagt ikke i det daglige kan have kontakt med de afgørelser, der træffes i en meget vidtstrakt administration. Det er bl. a. grunden til, at man fra konservativ side nu ønsker loven ændret, men desværre nærer regeringen, socialdemokraterne og det radikale parti ikke samme ønske. Er det nu, fordi disse partier ønsker adgang til at gennemføre nye restriktioner? Det skulle det jo ikke være, hvis deres forsikringer er holdbare, og jeg skal i så henseende atter citere, hvad statsministeren har sagt herom, da han i juni måned talte om valutaisituationen (folketingsstidende 1953—54, sp. 6163):

„Spørger man, om regeringen i den anledning forbereder importregulering eller lignende restriktioner, vil jeg herfra svare med et klart nej.“

Jeg må gå ud fra, at der ikke er sket nogen